

ongeveer 400 tot 500 meter en de "vliegbare" lengte ongeveer 15 km. Het strand is tijdens de Kite Fliers Meeting zeker voor 10 km gevuld met vliegers en buggiers, met andere woorden: één wolk van vliegers! Een ervaring die wij niet kennen is dat je gewoon met de auto op het strand mag komen, dat overigens over de volle breedte een keiharde toplaag heeft. Het weer gedurende het weekend was goed (voor buggiers...) en slecht voor éénlijners: niet te warm, een stevige bijna optimale NW wind van 6-7 Bft en geen neerslag. En gebuggied wordt er, vele honderden buggies worden meegesleept, op het dak van de camper, achterop de auto of opgevouwen in de auto.

Op donderdagavond 13 juni was de officiële opening, maar al dagen daarvoor stroomde het eiland vol, zodat van een echt begin geen sprake was. Kenmerken van de opening: druk, handel in pins en brood met braadworst. Handelen is overigens verboden en wordt scherp in de gaten gehouden door oom agent die al gauw omgedoopt werd tot "Captain Iglo" (de gelijkenis was schrikbarend).

Op vrijdagavond nam de wind een aantal Beaufort in kracht af, zodat nachtvliegeren op het strand en camping mogelijk werd. Ook deze ervaring is zeer de moeite waard. In navolging tot de langste buggytrein vorig jaar, had het Duitse vliegerblad Drachen Magazin op zaterdag een "Crazy Long Fun Race" georganiseerd, die vanwege de niet optimale windhoek ingekort werd. Ongeveer 120 buggiers starten gelijktijdig op 200 meter strand om zo snel mogelijk 5 km zuidelijk te rijden en na het keerpunt weer terug. De heenreis was met de wind in de rug geen probleem, de terugreis moest al kruisend tegen de wind in afgelegd worden. Alle gangbare (meest 4-lijns) vliegers waren te vinden: delta's, Peels, Quadrifoils (Classic en Competition), Mosquito's, enzovoort. Ook de buggies waren zeer verschillend, opmerkelijk was het grote aantal "Big Foots", standaard buggies met extreem brede banden (± 30 cm) waarmee meer grip verkregen wordt en een groter draagoppervlak, zodat zacht zand geen probleem meer is. Degene die met de scherpste hoek tegen de wind in kon vliegeren, zou uiteraard winnen. Kruisen

kost immers tijd. Opmerkelijk was dat dit de Elegance delta was, die probleemloos alle matrassen met vele vierkante meters oppervlakte achter zich liet. De éénlijners waren, voor een éénlijner-leek als ondergetekende, zeer veelzijdig en indrukwekkend. De indrukwekkende verzameling éénlijners van Peter Lynn werd vanwege de harde wind slechts in beperkte mate gebruikt.

Al met al is Fanø geen gewoon vliegerfeest, maar meer een immense happening, waar iedereen komt om te vliegeren in een zeer ongedwongen sfeer, met andere woorden: Aoxomoxoa!

Emiel Stroeve, Amersfoort.